

WOMEN UNITED
AGAINST THE VIRUS
OF PATRIARCHY

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ
ΓΥΡΙΖΟΥΝ ΠΑΝΤΑ
ΣΤΙΣ ΦΩΛΙΕΣ ΤΟΥΣ

Το μπροσσουράκι αυτό συντάχθηκε και τυπώθηκε τον Οκτώβρη του 2023, σε 1000 αντίτυπα με αφορμή τις εκκενώσεις των καταλήψεων: Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Άνω Κάτω Πατησίων, Κατειλημμένο Κοινωνικό Κέντρο Ζιζάνια, Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Πολυτεχνείου, Στέκι της αναρχικής κουήρ συλλογικότητας Καλιαρντά, Κατάληψη Ευαγγελισμός στο Ηράκλειο Κρήτης.

Τους τρομάζει ο κόσμος που θέλουμε να φτιάξουμε.

Γιατί ο κόσμος αυτός δεν θα έχει εκμεταλλευτές
και καταπιεσμένους, αλλά θα έχει ελευθερία.

Δεν θα έχει αφέντες και αρχηγούς,
αλλά θα έχει φίλες και συντρόφια.

Δεν θα έχει εξουσία, ούτε ιδιοκτησία, ούτε εμπορεύματα,
παρά μονάχα αλληλεγγύη, εμπιστοσύνη
και συντροφικότητα θα έχει.

Δεν θα έχει νόμους και σύνορα,
αλλά θα έχει έρωτα και αγάπη.

Και ζωή...

Η Άνοιξη

... αν δεν την βρεις, λένε, την φτιάχνεις.

Την Άνοιξη του 2019, και ενώ ακόμα έμοιαζε χειμώνας, θολυκότητες από πολλές και διαφορετικές γειτονιές της Αθήνας βρεθήκαμε για πρώτη φορά στα Πατήσια. Ο σκοπός της συνάντησής μας ήταν η δημιουργία μιας πολιτικής ομάδας που θα ασχολείται με τα ζητήματα της έμφυλης καταπίεσης, την πατριαρχία και τον σεξισμό που κάθε μέρα βιώνουμε. Σαν τα πουλιά που βγαίνουν την άνοιξη, ξεκινήσαμε το χτίσιμο της δικής μας φωλιάς. Βάλαμε κάτω τις ανάγκες μας που ήθελαν τόσο να συναντηθούν και να συλλογικοποιηθούν και φτιάχναμε τελικά τη δική μας φεμινιστική ομάδα.

Η βασική προϋπόθεση από την αρχή ήταν να χτίσουμε ένα χώρο ασφαλή που θα βασίζεται σε σχέσεις εμπιστοσύνης, ενδυνάμωσης, αυτοφροντίδας και υποστήριξης, ιθικής, υλικής και συναισθηματικής. Έναν χώρο όπου θα μπορούμε να υπάρχουμε με τη διαφορετικότητά μας. Μία συνέλευση που θα λειτουργεί συλλογικά και με οριζόντια δομή μακριά από ρατσιστικές, φασιστικές, σεξιστικές, ομοφοβικές, τρανσοφοβικές και χονδροφοβικές συμπεριφορές.

Στέκι Άνω Κάτω Πατησίων. Η φωλιά

Επιλέξαμε οι συναντήσεις μας να γίνονται στο αυτοδιαχειρίζόμενο στέκι Άνω Κάτω Πατησίων, στη Νάξου και Κρασσά. Μια κατάληψη ανοιχτή από το 1996 που αποτέλεσε ένα σημαντικό κέντρο αγώνα για την γειτονιά των Πατησίων. Το σπίτι ήταν ένα άδειο και εγκαταλειμμένο κτίριο, το οποίο συντρόφια αμφισβητώντας το πλαίσιο της ιδιοκτησίας, το κατέλαβαν δίνοντας του ζωή. Ένας χώρος με σχεδόν 3 δεκαετίες συνεχούς παρουσίας και παρέμβασης στη γειτονιά, με πολλές συλλογικές δράσεις που αφορούσαν ζητήματα όπως το στεγαστικό πρόβλημα, ο φασισμός, ο ρατσισμός, η καταπάτηση των δικαιωμάτων μας στους χώρους εργασίας, η πατριαρχική βία, η περίφραξη των ελεύθερων χώρων, η λεπλασία των βουνών, η ακρίβεια.

Δανειστική βιβλιοθήκη, εκδηλώσεις, προβολές ταινιών, βιβλιοπαρουσιάσεις, θεατρικές παραστάσεις, ανταλλακτικά bazaar ρούχων, εκδόσεις, καφενεία και συλλογικές κουζίνες είναι μόνο λίγα από τα πράγματα που συνέβαιναν στο σπίτι αυτό. Ένα σπίτι ανοιχτό για όλη την γειτονιά, το πολιτικό μας σπίτι. Και γύρω από το μεγάλο τραπέζι της αυλής γνωρίσαμε τις φίλες μας, τα συντρόφια μας και τις ιδέες τους. Ενώσαμε τις δυνάμεις μας για να φέρουμε την δική μας Άνοιξη.

Στο στέκι Άνω Κάτω Πατησίων βρήκαμε το δικό μας χώρο. Εκεί μπορέσαμε να εμπιστευθούμε, να εκφραστούμε, να μοιραστούμε και να αναζητήσουμε συλλογικές απαντήσεις. Το στέκι, μέσα από τα χαρακτηριστικά της αυτοοργάνωσης και της αντιεμπορευματοποίησης, στέγασε πέρα από τις σχέσεις μας και τους κοινούς μας αγώνες και την αλληλεγγύη.

Οι καταλήψεις αγκάθια στον κόσμο της εξουσίας

Οι καταλήψεις δεν ονομάζονται τυχαία “αγκάθια στον κόσμο της εξουσίας”. Υπήρξαν από πάντα χώροι αμφισβήτησης της κυριαρχίας, χώροι όπου το κράτος δεν είχε την ευχέρεια να απλώσει το πλοκάμι του. Είναι η ενσάρκωση των ιδεών και των πρακτικών μας για τον κόσμο που επιθυμούμε να χτίσουμε. Είναι η αμφισβήτηση της ιδιοκτησίας, του ενοικίου, των υψηλών λογαριασμών και της αφαίμαξής μας. Η αμφισβήτηση της εξουσίας πάνω στα κορμιά και στις ιδέες μας, των διακρίσεων και των διαχωρισμών μας με βάση το φύλο, την τάξη, τη φυλή. Είναι η προσπάθεια επανοικειοποίησης του χαμένου χώρου και χρόνου μας, το μέρος που μπορούμε να ζυμωνόμαστε, να ερχόμαστε κοντά και να σπάμε τη μοναξιά που μας επιβάλλουν. Μέσα σε αυτές χτίζουμε τα αναχώματά μας απέναντι στο κράτος, το κεφάλαιο και την πατριαρχία και δημιουργούμε τους όρους για μία συνύπαρξη δημιουργική, συντροφική, αλληλέγγυα.

Την Παρασκευή 25/08/2023 και ενώ ολόκληρη η χώρα καίγεται από τις πυρκαγιές και άνθρωποι χάνουν τις ζωές τους, το κράτος επιλέγει να εκκενώσει το στέκι Άνω Κάτω Πατησίων χτίζοντας την πόρτα με τσιμεντόλιθους και γεμίζοντας την γειτονιά με δυνάμεις καταστολής. Την ίδια στιγμή, το κράτος εκκενώνει και την κατάληψη Ζιζάνια στη Βικτώρια. Λίγες μέρες αργότερα και ενώ οργανώνονται φασιστικά πογκρόμ σε μετανάστες, εκκενώνεται το στέκι Πολυτεχνείου και το στέκι της αναρχικής queer συλλογικότητας Καλιαρντά στη Νομική. Η δυστοπία δεν έχει τέλος, καθώς την ίδια περίοδο που ψηφίζεται το αντεργατικό νομοσχέδιο «έκτρωμα» και η μισή χώρα παλεύει να σώσει ότι μπορεί από τις πλημμύρες, το κράτος εκκενώνει την κατάληψη Ευαγγελισμός στο Ηράκλειο Κρήτης. Οι γειτονιές μας μοιάζουν να είναι μοντέρνες φυλακές, με την παρουσία των μπάτσων να αποτελεί μία γενικότερη προσπάθεια τρομοκρατίας όσων δεν υπακούν στις κρατικές επιβολές.

Η εξουσία, επιλέγει σταθερά να καταστέλλει τους κοινωνικούς αγώνες και να εκκενώνει τους χώρους που αποτελούν εστίες αντίστασης στη βία του κράτους και του κεφαλαίου. Πέραν όμως της κεντρικής

και πάγιας κρατικής τακτικής, οι εκκενώσεις αυτές συμβαίνουν σε μια χρονική συγκυρία εφαρμογής ενός πλάνου εξευγενισμού του κέντρου της πόλης, εκτοπισμού ντόπιων και μεταναστριών, έμμεσα και άμεσα – κατακόρυφη αύξηση κόστους διαβίωσης, αύξηση ενοικίων, τιμών σουπερμάρκετ, λογαριασμών κοκ-. Θέλουν τις γειτονιές μας απονεκρωμένες από κάθε μορφής αγώνα, εγγύτητας και αλλολεγγύης όλων εκείνων από τα κάτω, που αντιστέκονται και εμποδίζουν τα σχέδιά τους. Θέλουν γειτονιές γεμάτες με υπερπολυτελή και αποστειρωμένα κτίρια για τους εκάστοτε τουρίστες και φραγκάτους επισκέπτες της πόλης. Προτιμούν εγκαταλελειμμένα σφραγισμένα δημόσια και ιδιωτικά κτίρια, έναντι των καταλήψεων και των αυτοοργανωμένων χώρων οι οποίοι είναι ανάχωμα στην βαρβαρότητα.

Οι καταλήψεις όμως δεν είναι μόνο τα κτίρια, είναι και οι σχέσεις μας. Και αυτές υπάρχουν και συνεχίζουν να ανθίζουν και έξω από τα ντουιθάρια. Στους δρόμους, τα πάρκα και τις γειτονιές όπου συναντάμε η μία το άλλο, δρούμε και αγωνιζόμαστε ενάντια στο μαύρο που ρίχνουν στις ζωές μας. Γιατί οι σχέσεις μας οικοδομούνται με βάση την ισότητα. Τις επιλέγουμε και δεν είναι αυτές που κατά συνθήκη γεννηθήκαμε ή βρεθήκαμε. Είναι το όπλο μας απέναντι στον καθημερινό θάνατο, το ζόφο και το φόβο που μας επιβάλλουν.

Τα πουλιά γυρίζουν πάντα στις φωλιές τους.

Μέχρι να είμαστε όλα ελεύθερα.

Αλλολεγγύη στο στέκι Άνω Κάτω Πατησίων που εκκενώθηκε στις 25/08/2023.

**Αλλολεγγύη σε όλα τα στέκια και καταλήψεις που δέχονται επίθεση.
Συντροφικούς χαιρετισμούς στα επανακατελημμένα Ζιζάνια.**

**ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΜΑΣΤΕ ΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ**



Maleficia _ Πολιτική ομάδα ενάντια στην έμφυλη καταπίεση και σε κάθε μορφή εξουσίας
maleficia.noblogs.org